

imidlertid, at Forholdene trodser selv de redeligste Bestræbelser for at opretholde stabile Valutakurser. Følgen heraf har navnlig i de senere Aar vist sig at blive, at selve Statens Indflydelse paa Seddelbankerne hverken kan holdes ude eller undværes. Den uafhængige Seddelbank er forlængst kun „en saga blott“. En Gennemgang af de forskellige Landes Seddelbankers Stilling over for Staten viser, hvad enten Talen er om de skandinaviske Landes Seddelbanker, den tyske Rigsbank, Frankrigs Bank eller Englands Bank, at Seddelbankernes Valutapolitik faktisk er et Statsanliggende, og deraf følger igen, at Bankernes øvrige Forhold af Betydning ogsaa maa ordnes i Forstaaelse med Regeringsmagten.

Foranstaaende Lovforslag er udarbejdet i Overensstemmelse hermed, saaledes at Bankledelsens Ansvar og Betydning ikke paa nogen Maade udviskes, medens der paa den anden Side sikres Staten den Indflydelse, som Erfaringen viser er en Nødvendighed. Ved Udløsningen af de nuværende Aktionærers indskudte Kapitaler bliver Banken en Samfundsinstitution, og den private Kapital skal ikke mere tjene paa Retten til at udstede Pengesedler.

Som oven for nævnt, udløber den nuværende Nationalbank-Oktrøj ifølge Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907 i 1938. Forslag til den fremtidige Ordning af Statens Seddelvæsen skal ifølge nævnte Lov fremsættes for Rigsdagen inden Udgangen af Aaret 1935. Saavel Nationalbankens Ledelse som Regeringen har været af den Opfattelse, at det ikke vilde være heldigt at udskyde en Nyordning saa længe, idet den bestaaende Uvished med Hensyn til Seddelbankens fremtidige Virkegrundlag og Organisation vanskeliggør det at træffe Dispositioner paa længere Sigt og derfor virker hæmmende paa Bankens Virkekraft, hvilket er særlig uheldigt, naar Forholdene, saaledes som de har gjort det i de senere Aar, kræver, at Seddelbanken er i Stand til med udelukkende Hensyntagen til Samfundets Tarv at gribe ind med betydelig Styrke for at overvinde øjeblikkelige Vanskeligheder og for at forberede Udviklingen i den kommende Tid.

Det foreliggende Lovforslag hviler paa Forhandlinger, der ud fra de nævnte Synspunkter er ført mellem Regeringen og Nationalbanken, og Forslaget er, som det foreligger, enstemmigt tiltraadt af Nationalbankens Direktion og Repræsentantskab. Nyordningen tager, som nævnt, Sigte paa at udløse de hidtidige Aktionærer, saaledes

at private Aktionærinteresser ikke kan krydse Samfundets Interesser i Seddelvæsenets Ordning. Naar denne Udløsning ved Statens Hjælp er sket i Overensstemmelse med Lovforslagets Bestemmelser, vil Seddelbanken være en offentlig Institution, der helt og udelt tilhører det danske Samfund. Samtidig med denne Ændring af Seddelbankens økonomiske Grundlag og Organisation foreslaas Ledelsen ændret saaledes, at Samfundsinteresserne faar en selvstændig Repræsentation i Bankens Ledelse, som det maa findes paakrævet og naturligt i Rigets Seddelbank. De nærmere Regler angaaende Ledelsens Stilling vi ifølge Forholdets Natur ikke kunne gives i selve Loven, der alene skaber Grundlaget for og angiver Rammen om den kommende Organisation, hvis nærmere Udformning for en væsentlig Del maa ske i det Reglement, der skal udfærdiges angaaende Bankens Virksomhed.

Den foreslaaede Ordning bygger i nogen Grad paa de nu bestaaende Forhold, idet Seddelbankens daglige Ledelse dog søges forenklet gennem Indskrænkning af Direktørernes Antal til 3; den statsudnævnte Direktør fungerer som Formand for Direktionen. I Overensstemmelse med Banklovens Regler og den sædvanlige Organisationsform i større Erhvervselskaber skal der ved Siden af Direktionen findes en Bestyrelse til Varetagelse af de Opgaver, der sædvanlig paahviler Bankers og lignende Institutioners Bestyrelse. Repræsentantskabet udvides fra 17 til 25 Medlemmer ved den foreslaaede Rigsdagsrepræsentation paa 8 Medlemmer. De nærmere Regler angaaende de enkelte Organers Kompetence og Ansvar tænkes givet ved Reglementet.

De foreslaaede Bestemmelser om Gulddækningen for Bankens Sedler betegner — i Overensstemmelse med den Linie, der i øvrigt synes at blive fulgt ved tilsvarende Nyordninger af Seddelvæsenet i andre Lande — en Lempelse af de nuværende Gulddækningsregler, der samtidig foreslaas forenklet paa en saadan Maade, som Forholdenes Udvikling har gjort det hensigtsmæssigt. Med en Guldfond paa 30 pCt. af de udgivne Sedlers samlede Beløb vil Seddelbanken, saa vidt man kan skønne, have en Gulddækning af fuldt tilstrækkeligt Omfang.

Som Led i Opfyldelsen af Seddelbankens Opgave, at opretholde et sikkert Pengevæsen her i Landet samt at lette og regulere Pengeomsætning og Kreditgivning, kan Banken drive almindelig Bankforretning, i hvilken Henseende det i Overensstemmelse